II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. birželio 30 d.

dėl pagalbos leidybai, apie kurią pranešė Italija

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 2215)

(autentiškas tik tekstas italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/320/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės sutartį, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas ([1]) ir atsižvelgusi į šias pastabas,

kadangi:

1. **PROCEDŪRA**

(1) 2002 m. gruodžio 19 d. Italijos vadžios institucijos raštais Nr. 15808 ir 15809, užregistruotais 2002 m. gruodžio 31 d., pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį Komisijai pranešė pagalbos, skirtos Italijoje leidybinę veiklą vykdančioms įmonėms, schemas.

(2) 2003 m. spalio 29 d. laišku Komisija pranešė Italijai savo sprendimą pradėti procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį dėl abiejų pagalbos schemų, apie kurias pranešta.

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]). Komisija pakvietė trečiuosius suinteresuotus asmenis pateikti pastabas apie nagrinėjamą pagalbą.

(4) 2003 m. gruodžio 2 d. laiške Italijos valdžios institucijos paprašė pratęsti terminą, nustatytą jų pastaboms apie Komisijos sprendimą pradėti procedūrą pateikti; Komisija terminą pratęsė 2003 m. gruodžio 10 d. laišku.

(5) Italijos valdžios institucijos 2004 m. sausio 9 d. laišku, užregistruotu 2004 m. sausio 14 d., atsiuntė pastabas ir pateikė papildomos informacijos.

(6) Komisija iš trečiųjų suinteresuotų asmenų gavo pastabas, kurias persiuntė Italijos valdžios institucijoms ir suteikė joms galimybę pateikti atsakymus; Italijos valdžios institucijų komentarus Komisija gavo 2004 m. kovo 3 d. laišku, užregistruotu 2004 m. kovo 4 d.

2. **PAGALBOS SCHEMŲ APIBŪDINIMAS**

(7) Abi pagalbos schemos, apie kurias pranešė Italijos valdžios institucijos, yra susijusios su pagalba, kuri teikiama atitinkamai palūkanų subsidijų banko paskoloms, kurios suteikiamos įmonėms, vykdančioms leidybinę veiklą, forma ir mokesčių lengvatų įmonėms, gaminančioms leidybos produktus ([3]), forma.

([1]) OL C 285, 2003 11 28, p. 14.
([2]) Žr. 1 išnašą.

([3]) Pagalba gali būti teikiama šiems produktams: produktui, pagamintam popieriuje, įskaitant knygą, arba esančiam informatikos laikmenose, skirtam spausdinti arba informacijai naudotojams skleisti visomis priemonėmis, taip pat ir elektroninėmis, arba radijo ir televizijos laidose, išskyrus produktus, atkuriančius garsus ir balsus, diskografinius ar kinematografijos produktus ir dokumentus, kuriuose pateikiama informacija apie įmones, skirta tiek vidiniam, tiek išoriniam naudojimui.

2.1. **Pagalba palūkanų subsidijų forma**

(8) Pirmąją aptariamą pagalbos schemą reglamentuoja 2001 m. kovo 7 d. įstatymo Nr. 62 ([4]), kuriame pateikiami „Nauji reikalavimai leidybai bei leidybos produktams ir 1981 m. rugpjūčio 5 d. įstatymo Nr. 416 pakeitimai“ (toliau – Įstatymas Nr. 62/2001) 4–7 straipsniai ir 2002 m. gegužės 30 d. Respublikos Prezidento dekretas Nr. 142, kuriame pateikti Lengvatinių kreditų teikimo leidybinę veiklą vykdančioms įmonėms nuostatai ([5]) (toliau – Respublikos Prezidento dekretas Nr. 142/2002).

(9) Pagalbą sudaro palūkanų subsidijos dešimties metų paskoloms, kurias bankinės institucijos suteikia techninės-gamybinės restruktūrizacijos projektams, techninės įrangos pirkimui, išplėtimui ir modernizavimui, ypač kompiuterinės ir programinės įrangos informacinio tinklo stiprinimui, taip pat naudojant tarptautines telematines sistemas ir palydovus, skirtus platinimui pagerinti; išlaidos profesiniam mokymui.

(10) Pagalba gali padengti 90 % visų projekto išlaidų ([6]). Pagalba atitinka skirtumą tarp amortizacijos plano, apskaičiuoto pagal atitinkamą koeficientą, nustatytą Iždo ministerijos, ir pagal tą patį planą mokėtinų sumų, apskaičiuotų pagal minėto koeficiento pusę. Taikant 5 % koeficientą, valstybės indėlis yra apie 13 % visų projekto išlaidų; šis procentas sumažėja iki maždaug 10 %, kai prašoma suteikti pagalbą aktualizuota forma.

(11) Pagalbos gavėjai yra įmonės, dalyvaujančios visame leidybos cikle ([7]): spaudos agentūros, leidyklos, spaustuvės, dienraščių, periodikos ir knygų, išspausdintų popieriuje arba paskelbtų informacinėse ir elektroninėse laikmenose, platintojai, radijo ir televizijos transliuotojai; taip pat įmonės, kurios išimtinai arba daugiausia vykdo leidybos produktų komercializaciją, ir itališkų laikraščių užsienyje leidyklos. Pagalba yra skirta įmonėms, turinčioms buveinę vienoje iš ES valstybių narių. Numatomas pagalbos gavėjų skaičius – nuo 101 iki 500.

(12) Numatyta pagalbos teikimo trukmė yra 10 metų ([8]). Bendras lėšų iš valstybės biudžeto dydis 2001, 2002 ir 2003 metams yra apie 26,3 milijono EUR ([9]), prie jų reikia pridėti 50,8 milijono EUR ankstesnių neišnaudotų lėšų. Pagalbą, suteiktą pagal šią schemą, įmanoma panaudoti tik kartu su pagalba, numatyta toliau minimo įstatymo 8 straipsnyje ([10]).

(13) Lengvatos, numatytos Įstatymo Nr. 62/2001 5, 6 ir 7 straipsniuose, bus suteiktos iš specialiai įsteigto fondo, kurį valdys Ministrų Taryba ([11]). Pagalba bus teikiama arba pagal automatinę ([12]), arba pagal individualaus vertinimo procedūrą. Pagal automatinę procedūrą projekto finansavimas neviršija apie ([13]) 0,5 milijono EUR sumos ir subsidijuojamas projektas turi būti baigtas per dvejus metus nuo pagalbos suteikimo. Projektams, kuriems skiriamas daug didesnis finansavimas, yra privaloma individualaus vertinimo procedūra, kurią vykdo specialiai Ministrų Tarybos įsteigtas komitetas. Maksimali leistina lengvata pagal šią pagalbos schemą yra apie 15,5 milijono EUR ([14]), ir vis tiek turi būti tenkinamas reikalavimas, kad pagal tokią procedūrą vertinami projektai privalo būti baigti per dvejus metus. Beje, pagal abi

([4]) Italijos valdžios institucijos nurodo, kad nagrinėjama lengvata pakeičia dabartines pagalbos schemas, numatytas atitinkamai 1981 8 5 įstatyme Nr. 416 ir 1987 2 25 įstatyme Nr. 67, kuriuos abu Komisija patvirtino atitinkamai 1983 11 18 laišku Nr. 1398 ir 1988 7 7 laišku Nr. 8232, pagalbos Nr. C 25/87.

([5]) Turimų išteklių sąlygos ir suma bei leidybos įmonių tinkamumo naudotis įstatymo Nr. 62/2001 6 straipsnyje minimomis lengvatomis tvarka yra nustatyta 2002 m. gruodžio 13 d. Ministrų Tarybos Informacijos ir leidybos departamento viršininko įsakyme, OL 297, 2002 12 19, p. 29.

([6]) Be to, Vyriausybės iniciatyva pateiktame įstatymo projekte – Atstovų Rūmų biuletenis 4163 „Nuostatos dėl dienraščių ir periodinės spaudos leidybos ir sklaidos“ – daromas dar vienas dalinis įstatymo Nr. 62/2001 5 straipsnio pakeitimas, pagal kurį tinkamoms išlaidoms aiškiai nepriskiriamos visos išlaidos, kurios nėra skirtos leidybos produkto gamybai, ypač išlaidos, skirtos skatinimui ir reklamai. Pagal 1981 8 5 įstatymo Nr. 416 6 straipsnį tinkamos išlaidos gali siekti 100 % tik žurnalistų kooperatyvų atveju.

([7]) Pagal 2002 m. gruodžio 13 d. Ministrų Tarybos Informacijos ir leidybos departamento viršininko įsakymą dėl įstatymo Nr. 62/2001 yra aiškiai atmetamos įmonės, turinčios finansinių sunkumų.

([8]) Dešimties metų terminas buvo aiškiai nustatytas po pranešimo, atlikus normatyvinį dalinį Vyriausybės inicijuoto įstatymo projekto pakeitimą, kuris Atstovų Rūmams buvo pateiktas 2003 m. liepos 16 d., Atstovų Rūmų biuletenis 4163, „Nuostatos dėl dienraščių ir periodinės spaudos leidybos ir sklaidos“. Šiuo metu šis įstatymo projektas yra nagrinėjamas Parlamento Kultūros komisijoje.

([9]) 2001 metais valstybės skirtos lėšos siekė tik apie 4,1 milijono EUR, 2002 metais – 12,6 milijono EUR ir 2003 metais – apie 9,7 milijono EUR.

([10]) Respublikos Prezidento dekreto Nr. 142/2002 8 straipsnyje nustatytas draudimas naudotis lengvatomis, minimomis Įstatymo Nr. 62/2001 4–7 straipsniuose, kartu su kitomis valstybinėmis, regioninėmis, autonominių Trento ir Bolcano rajonų, ES ar valstybinių įstaigų arba institucijų teikiamomis lengvatomis, skirtomis tai pačiai investicijų programai finansuoti. Minėtomis lengvatomis galima naudotis kartu su mokesčių lengvatomis, minimomis to paties įstatymo 8 straipsnyje.

([11]) Pagal Įstatymo Nr. 62/2001 5 straipsnį fondas pavadintas Leidybos įmonėms skirtų lengvatinių kreditų fondu.

([12]) Respublikos Prezidento dekreto Nr. 142/2002 1 straipsnyje nustatyta, kad įmonės gali pateikti tik po vieną projektą pagal automatinę procedūrą.

([13]) Pagal 2001 3 7 įstatymo Nr. 62 6 straipsnio 1 dalies a punktą finansavimas neturi viršyti 1 milijardo ITL.

([14]) Pagal įstatymo Nr. 62/2001 7 straipsnio 1 dalies a punktą maksimali pagalba negali viršyti 30 milijardų ITL.

pagalbos teikimo procedūras reikalaujama atsiųsti išsamią informaciją ir dokumentus, įrodančius projekto egzistavimą ir poreikius, gavėjo tinkamumą, iš tikrųjų patirtas tinkamas išlaidas ([15]) bei banko paskolos sutarties kopiją. Be to, aptariamojoje schemoje numatytos nuostatos dėl nepagrįstai suteiktų lengvatų susigrąžinimo.

(14) Pagalba, suteikta pagal minėtą schemą, siekiama išsaugoti informacijos įvairovę pagal Italijos Konstitucijos 21 straipsnį.

2.2. **Pagalba mokesčių lengvatų forma**

(15) Antrąją schemą, apie kurią pranešta, reglamentuoja Įstatymo Nr. 62/2001 8 straipsnis ir Ministrų Tarybos Pirmininko 2002 m. birželio 6 d. įsakymas Nr. 143, kuriame pateikta „Mokesčių lengvatų leidybos produktų gamybos įmonėms tvarka“ (toliau – Įsakymas Nr. 143/2002).

(16) Schemoje numatoma leidybinę veiklą vykdančioms įmonėms metinių mokesčių lengvatų forma 5 metų iš eilės laikotarpiui suteikti lengvatas, kurios atitinka bendrą mokesčių lengvatą, sudarančią 15 % visų investicijų išlaidų ([16]). Mokesčių lengvata turi būti išskaičiuojama iš mokesčių ir gali būti perkeliama 4 metus.

(17) Mokesčių lengvata gali būti taikoma investicijoms į naujus įrengimus, skirtus leidybos produktų italų kalba – laikraščių, periodinių leidinių, žurnalų, knygų ir daugialypės terpės leidybos produktų – gamybai. Lengvata taip pat taikoma investicijoms į įrangą, sistemas ir patentus visuose gamybos ciklo etapuose, kai yra vykdomi techninės-ekonominės restruktūrizacijos projektai.

(18) Pagalbos schema taikoma tik investicijoms, įvykdytoms iki 2004 m. gruodžio 31 d. Bendra lėšų iš valstybės biudžeto suma visam laikotarpiui yra apie 102 milijonai EUR ([17]). Lengvatos, suteikiamos pagal šią schemą, gali būti taikomos tik kartu su pagalba, kuri skiriama pagal pirmiau minėto įstatymo 4–7 straipsnius ([18]). Schemoje pateikiamos nuostatos dėl projektų egzistavimo ir įgyvendinimo galimybių patikrinimo bei dėl nepagrįstai suteiktų lengvatų susigrąžinimo.

([15]) Procedūros ir reikalavimai lengvatoms gauti yra pateikti Įstatymo Nr. 62/2001 7 straipsnio 2–6 pastraipose bei Respublikos Prezidento dekrete Nr. 142/2002.

([16]) Pagal šią schemą maksimali suma yra nustatyta procentais pagal investicijos vertę, o ne gavėjui, vis tiek ją riboja turima maksimali visų lėšų suma.

([17]) 2001 metais valstybės skirtos lėšos siekė atitinkamai apie 5,7 milijono EUR, 2002 metais – 11,3 milijono EUR, kiekvienais metais nuo 2003 iki 2005 metų – 28,4 milijono EUR.

([18]) Žr. 11 išnašą.

(19) Mokesčių lengvata teikiama leidybos produktų gamybos įmonėms ([19]). Prie jų priskiriamos: spaudos agentūros, leidyklos, dienraščių, periodinių leidinių ir knygų, išspausdintų popieriuje arba paskelbtų informatikos ir elektroninėse laikmenose, spaustuvės; radijo ir televizijos transliuotojai ir galiausiai – itališkų laikraščių užsienyje leidyklos. Pagalba skirta įmonėms, turinčioms buveinę vienoje iš Europos Sąjungos valstybių narių. Numatomas pagalbos gavėjų skaičius – nuo 101 iki 500.

(20) Pagalba, teikiama pagal aptariamą schemą, yra skirta kultūrai remti ir informacijos įvairovei pagal Italijos Konstitucijos 21 straipsnį išlaikyti.

3. **MOTYVACIJA PRADĖTI PROCEDŪRĄ**

(21) Sprendime pradėti procedūrą Komisija padarė išvadą, kad abi pagalbos schemos yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, ir išreiškė abejonių tiek dėl pagalbos, apie kurią pranešta, poveikio prekybai, tiek dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka.

(22) Be to, Komisija pareiškė nuomonę, kad pradėjus procedūrą bus galima atsiųsti informaciją ir pastabas, kurios išsklaidys kylančias abejones.

4. **SUINTERESUOTŲ ŠALIŲ PASTABOS**

(23) Pradėjus procedūrą, įvairios suinteresuotos šalys atsiuntė pastabas šiuo klausimu. Tolesnėse pastraipose pateikiama jų pastabų šia tema apžvalga.

(24) 2003 m. gruodžio 18 d. laiške Europos leidėjų federacija (FEP-ELF) teigė, kad aptariamoji pagalba nepažeidžia ES teisės aktų, nes:

i) leidyba, skirtingai nei bet kuri kita pramoninė veikla, iš esmės yra susijusi su kalba, todėl mažai tikimybės, kad valstybės pagalba leidybai paveiks tarpvalstybinę prekybą Europos Sąjungoje;

([19]) Leidybos produktus gaminančios įmonės apibrėžimas yra siauresnis nei tas, kuris vartojamas nagrinėjamo įstatymo 4, 5 ir 7 straipsniuose. Visų pirma jis susijęs tik su publikacijomis italų kalba. Antra, jis yra susijęs tik su leidybos produktų gamybos įmonėmis, o pagal kitą schemą potencialūs gavėjai yra visos įmonės, dalyvaujančios leidybos produkto gamybos ir platinimo cikle.

ii) numatyta labai menko dydžio pagalba;

iii) lengvatos yra skirtos tam tikroms investicijoms, susijusioms su specifinėmis lingvistinėmis zonomis, ir publikacijos, kurioms teikiama valstybės pagalba, yra tik italų kalba. Valstybės pagalbos tikslas – remti privačias investicijas, kad jos tame pačiame šalies konkurencijos sektoriuje galėtų konkuruoti su leidėjais ir kitomis bendrovėmis.

(25) 2003 m. gruodžio 19 d. laiške Portugalijos knygų leidėjų asociacija (PKLA) pareiškė nuomonę, kad ginčijama pagalba nepažeidžia ES teisės aktų:

i) dėl tų pačių priežasčių, kaip ir ELF išdėstytos, ir

ii) kadangi tinkamos pagalbai gauti investicijos nėra skirtos eksportui ar veiklai tarptautiniu mastu.

(26) Be to, atliekant tyrimą, Komisija šias trečiųjų suinteresuotų asmenų pastabas gavo praėjus daugiau kaip mėnesiui nuo paskelbimo apie procedūros pradėjimą.

(27) 2004 m. sausio 8 d. laiške Ispanijos leidėjų federacija (FGEE) patvirtino, kad nagrinėjama pagalba nepažeidžia ES teisės aktų dėl tų pačių priežasčių, kurias nurodė Portugalijos knygų leidėjų asociacija.

(28) 2004 m. sausio 12 d. laiške Europos laikraščių leidėjų asociacija (ENPA) pareiškė nuomonę, kad nagrinėjama pagalba nepažeidžia ES teisės aktų, nes:

i) tarpvalstybinė prekyba dienraščiais yra nereikšminga ir tarp valstybių narių nekelia konkurencijos problemų. Tai ypač pasakytina apie regioninius dienraščius, kurie platinami tik tiksliai apibrėžtoje nacionalinės rinkos dalyje; specifinis konkurencijos šioje srityje pobūdis yra susijęs su nacionaline rinka;

ii) laikraščių, parduodamų užsienyje ten gyvenantiems piliečiams, norintiems gauti informacijos apie savo kilmės šalį, procentas yra labai mažas. Šiam palyginti ribotam skaičiui vartotojų galimybė naudotis informacijos šaltiniu italų kalba ir žinomu prekės ženklu yra labai svarbi tiek kalbiniu, tiek kultūriniu požiūriu, ir ją gali suteikti tik Italijos leidėjai;

iii) kad laikraščiai galėtų išlikti konkurencingi kitų rūšių žiniasklaidos, pavyzdžiui interneto, atžvilgiu, pramonei būtinai reikalingi ištekliai, kurie suteikiami taikant abi nagrinėjamos pagalbos schemas. Nesant šios pagalbos, tokios didelės ekonominės krizės, kaip neseniai įvykusioji, kuri, sumažėjus reklaminių skelbimų pardavimams, padarė daug žalos daugumai Europos dienraščių, sukels didelį pavojų nacionalinės pramonės ateičiai.

(29) 2004 m. sausio 7 d. laiške Italijos laikraščių leidėjų asociacija (ILLA) pateikė išsamius argumentus, pagrindžiančius teiginį, kad nagrinėjama pagalba neturi būti laikoma ES teisės aktų pažeidimu, nes:

i) ji nėra valstybės pagalba;

ii) ji nėra pagalba veiklai, kuri vykdoma kaip tarpvalstybinė prekyba ar sukuria konkurenciją tarp valstybių narių ir EEE;

iii) yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą.

5. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

5.1. Pastabos dėl procedūros pradėjimo

(30) Siekdamos išsklaidyti abejones, kurias Komisija išdėstė sprendime dėl procedūros pradėjimo, Italijos valdžios institucijos pateikė papildomų duomenų ir paaiškinimų, patvirtinančių jų teiginį dėl nereikšmingo nagrinėjamos pagalbos poveikio prekybai ir dėl jos suderinamumo.

(31) Italijos valdžios institucijos teigia, kad pagalba leidybos sektoriui turės labai nedidelį poveikį prekybai tarp ES valstybių, atsižvelgiant į tai, kad leidybos produktai italų kalba iš esmės nėra platinami už Italijos nacionalinės rinkos ribų. Pagrįsdamos savo analizę, jos remiasi bendrųjų principų, išdėstytų sprendime dėl CELF ([20]), aiškinimu ir statistiniais duomenimis bei paaiškinimais, pateiktais atsakyme dėl procedūros pradėjimo.

(32) Apie sprendime dėl CELF išdėstytus principus knygų klausimu Italijos valdžios institucijos mano, kad tokie principai turėtų būti taikomi ir kitiems leidybos produktams, atsižvelgiant į jų analogiškas savybes ir į tai, kad leidybos produktų italų kalba skaitytojų skaičius ES yra dar mažesnis nei skaitytojų prancūzų kalba skaičius. Du paminėti principai yra šie:

i) „Konkurencija knygų srityje vis dėlto (gali) būti ribojama tam tikrų kalbinio ir kultūrinio pobūdžio kliūčių, todėl poveikis prekybai tarp ES valstybių turėtų būti ribotas“ ([21]);

ii) „Europos iškiliaspaudės ir leidybos sektorius tebėra veikiau greta egzistuojančios nacionalinės rinkos nei integruota Europos lygio rinka, kaip rodo žemas eksporto šioje srityje lygis apyvartos požiūriu. Bendrijoje vartojamų kalbų įvairovė yra papildoma šios srities „europeizacijos“ kliūtis“ ([22]).

(33) Italijos valdžios institucijos pateikė jų teiginį patvirtinančius statistinius duomenis apie padėtį Italijos leidybos rinkoje bei ribotą prekybą leidybos produktais ES valstybėse ir papildomus paaiškinimus dėl pagalbos gavėjų. Iš pateiktų statistinių duomenų aiškėja, kad:

i) dėl laikraščių italų kalba konstatuojama, kad pastaruosius 20 metų rinkai buvo būdingas didelis sąstingis, nors per tą patį laikotarpį Italijos gamybos sistema labai pasikeitė ([23]). 2003 metais kasdien parduodamų egzempliorių skaičius sumažėjo iki 1984 m. lygio;

ii) kasdienė vidutinė dienraščių sklaida ir egzempliorių, parduotų 1 000 gyventojų Italijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje ir Didžiojoje Britanijoje, skaičius rodo, kad Italijoje, be abejo, yra nepakankami kiekiai, palyginti su kitomis didžiosiomis ES valstybėmis narėmis ([24]), ir kad potenciali leidybos produktų paklausa yra mažesnė nei ta, kurią šalis, turinti tokias pajamas vienam gyventojui kaip Italija, gali pateikti;

iii) 2001 metais itališkų dienraščių sklaida ES siekė 1,3 % viso tiražo, o savaitraščių ir mėnesinių leidinių šis procentas sumažėja iki 0,8;

iv) Komisijai pateikti statistiniai duomenys rodo, kad 1996–2001 metais *bendras* (tiek ES viduje, tiek ES išorėje) dienraščių, savaitraščių ir mėnesinių leidinių eksportas sudaro 0,7–2,5 % viso tiražo;

v) dėl leidybinio pobūdžio daugialypės terpės produktų Italijos valdžios institucijos pateikė duomenis apie bendrą knygų, daugialypės terpės leidybos produktų ir paslaugų eksportą 2001 metais tiek ES viduje, tiek išorėje, iš kurių matyti, kad bendras eksportas siekia 5 % bendro šių produktų pardavimų kiekio. Tačiau Italijos valdžios institucijos patikslina, kad eksportas į ES sudaro tik vieną šio procentinio dydžio dalį ir kad kompaktiniai diskai ir leidybinės paslaugos bei daugialypės terpės leidybos produktai sudaro tik labai mažą šios dalies dalelę. Todėl Italijos valdžios institucijos daro išvadą, kad leidybinio pobūdžio daugialypės terpės produktų sklaida ES yra visiškai menka;

vi) dėl laikraščių ir knygų spausdinimo veiklos Italijos valdžios institucijos pabrėžia, kad leidybos produktai paprastai yra spausdinami netoli sklaidos rinkų, siekiant nepadaryti jiems žalos dėl vėlavimo ir atsižvelgiant į transporto išlaidų įtaką produkto vertei;

vii) dėl spaudos agentūrų Italijos valdžios institucijos pirmiausia pažymi, kad tarptautinės konkurencijos klausimas gali būti keliamas tik dėl informacinių leidinių užsienio kalba. Vienintelė Italijos agentūra, rengianti informacinius leidinius užsienio kalba, yra agentūra ANSA, kurios apyvarta iš tokių informacinių leidinių siekia 0,3 % jos bendros apyvartos;

([20]) Europos Teisingumo Teismo 2000 6 22 sprendimas byloje C 332/98 Prancūzijos Respublika prieš Europos Komisiją „Pagalba knygų prancūzų kalba eksporto kooperatyvui (CELF)“, Rink., dalis I – p. 4833.

([21]) Žr. 20 išnašą. Sprendimo VIII punktas.

([22]) Komisijos komentarai, pateikti 1997 metų dokumente „ES pramonės apžvalga“.

([23]) Italijos pateikti statistiniai duomenys rodo, kad 2003 metais Italijoje toliau mažėjo dienraščių pardavimas, pradėjęs mažėti 1990 metais ir grįžęs prie 1984 metų lygio, t. y. iki 5,8 milijono egzempliorių.

([24]) Techninės dienraščių ir informacinių agentūrų tarnybos pateikti duomenys „Dienraščių pramonė Italijoje. Makrosektorinė monografija“, 2000.

viii) galiausiai dėl riboto aptariamos pagalbos poveikio prekybai Italijos valdžios institucijos nurodo, kad itališkų leidybos produktų, platinamų ES, rinka siekia vos 0,3–0,5 % Europos rinkos.

(34) Atsižvelgdamos į pirmiau pateiktą informaciją ir taikydamos bylos SIDE ([25]) sprendime išdėstytus principus, Italijos valdžios institucijos mano, kad leidybos produktų italų kalba rinka turėtų būti laikoma ypatinga rinka ([26]).

(35) Be to, pabrėždamos, kad, jų nuomone, abi pagalbos schemos turėtų būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą, Italijos valdžios institucijos remiasi:

i) EB sutarties 151 straipsnio 1 dalimi, kurioje nurodyta, kad „*Bendrija prisideda prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbdama jų nacionalinę ir regioninę įvairovę ir kartu iškeldama bendrą kultūros paveldą*“;

ii) 2001 m. vasario 12 d. Tarybos rezoliucija dėl nacionalinių knygų kainų nustatymo sistemų taikymo ([27]), ypač Tarybos raginimu Komisijai, „*taikant reikalavimus konkurencijos ir laisvo prekių judėjimo srityje, atsižvelgti į kultūrinę bei ypatingą knygos vertę ir į jos svarbą skatinant kultūrų įvairovę bei į tarptautinį knygų rinkos pobūdį*“ ([28]). Be to, jos remiasi kitu minėtos rezoliucijos punktu, pagal kurį „vienalytės lingvistinės zonos yra svarbi knygų sklaidos erdvė ir knygų rinkai suteikia tarptautinį pobūdį, į kurį reikia atsižvelgti“ ([29]);

iii) 2002 m. vasario 14 d. Tarybos rezoliucija ([30]) dėl kalbų įvairovės ir kalbų mokymosi rėmimo įgyvendinant 2001 metų – Europos kalbų metų tikslus;

iv) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsniu ([31]), patvirtinančiu principą, pagal kurį Europos Sąjunga valstybėse narėse saugo kultūrų, religijų ir kalbų įvairovę;

v) Italijos Konstitucijos 21 straipsniu, garantuojančiu teisę į žodžio laisvę ir į pliuralizmą, laikomus pagrindinėmis demokratinėmis laisvėmis; Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad leidybos produktai yra priemonė įgyvendinti šią teisę ([32]);

vi) Mastrichto sutartimi, kuria įvedama leidžianti nukrypti kultūros srities nuostata pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą, siekiant panaikinti 87 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo apribojimus dėl skatinamųjų priemonių kultūros sričiai.

(36) Galiausiai Italijos valdžios institucijos pareiškia, kad pagal šią procedūrą, atsižvelgdama į ypatingą leidybos rinkos specifiką, į valstybės kišimąsi siekiant pakeisti leidybos produktų sklaidos nacionalinėje rinkoje stabilaus struktūrinio pobūdžio mažėjimo tendenciją ir į ribotą italų kalbos paplitimą ES, Komisija galėtų tik padaryti išvadą, kad maksimalus kalbinio išimtinumo pabrėžimas yra vienas iš pagrindinių veiksnių, kuriais grindžiama leidžianti nukrypti kultūros srities nuostata, minima 87 straipsnio 3 dalies d punkte. Todėl nagrinėjama pagalba, kuria yra remiama leidybos produktų italų kalba sklaida nacionalinėje rinkoje, turėtų būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

5.2. **Trečiųjų suinteresuotų asmenų pateiktų pastabų komentarai**

(37) Italijos valdžios institucijos 2004 2 24 laiške atsiuntė savo komentarus dėl trečiųjų suinteresuotų asmenų pateiktų pastabų dėl pradėtos procedūros. Italijos valdžios institucijos pažymi, jog komentarai visiškai sutampa su jų nagrinėjamos pagalbos poveikio prekybai ir suderinamumo vertinimais. Jų pagrindinius komentarus galima apibendrinti šiais keturiais punktais:

i) pastabas, gautas paprašius Komisijai atsiuntė penkios šalys, nurodytos šio sprendimo 4 dalyje, kurios atstovauja 15 ES valstybių narių ir Kipro, Kroatijos Respublikos, Lietuvos, Norvegijos ir Slovėnijos knygų bei laikraščių leidėjams;

([25]) Pirmosios instancijos teismo 2002 2 28 sprendimas T-155/98, 2002 metų sprendimų rinkinys, p. II-1179.
([26]) Pirmosios instancijos teismo 1997 10 21 rinkinys, byla T 229/94, *Deutsche Bahn* prieš Komisiją, Rink. II, p. 1689.54 ir jau minėtas sprendimų rinkinys.
([27]) OL C 73, 2001 3 6, p. 5.
([28]) Italijos valdžios institucijos pabrėžia, kad, nors 2001 2 12 EEB Tarybos rezoliucijoje aiškiai kalbama apie knygas, ten minimi principai, ypač nurodytieji 2 punkte, yra taikytini visais atvejais, kai produktas (pavyzdžiui, leidybos produktai) yra „dvejopo pobūdžio“, – yra „tuo pat metu kultūros vertybių sklaidos priemonė ir prekė“.
([29]) Žr. 2001 m. vasario 12 d. Komisijos rezoliucijos 7 konstatuojamąją dalį.
([30]) OL C 50, 2002 2 23, p. 1.
([31]) OL C 364, 2000 12 18, p. 1.
([32]) Žr. Konstitucinio Teismo sprendimą bylose Nr. 348/1990, Nr. 105/1972, Nr. 225/1974 ir Nr. 94/1997.

ii) iš trečiųjų suinteresuotų asmenų gautos pastabos atitinka Italijos pateiktas pastabas, kad ES konkurencijos teisė nėra pažeista;

iii) kaip pabrėžė ENPA, periodinių leidinių rinka daugiausia veikia nacionaliniu lygiu ir pagalbos proporcingumo kriterijus yra išlaikytas atsižvelgiant į tai, kad leidybos produktų rinka dėl savo struktūros negali labai iškreipti tarpvalstybinės prekybos;

iv) kaip pareiškė FGEE, nagrinėjamos pagalbos suma yra ribota. Beje, pagalba menkai paveiks prekybą tarp valstybių narių, nes verslu paprastai užsiimama vienalytėse lingvistinėse zonose, kuriose vyksta tik nedidelė dalis tarpvalstybinės prekybos.

6. **PAGALBOS SCHEMŲ VERTINIMAS**

6.1. **Valstybės pagalbos egzistavimas**

(38) Pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai“.

6.1.1. *Valstybės lėšos, kuriomis remiamos kai kurios įmonės/ekonominė veikla*

(39) Komisija pažymi, kad lėšos abiem pagalbos schemoms, apie kurias pranešta, finansuoti yra skiriamos iš centrinės vyriausybės biudžeto, todėl gali būti laikomos valstybės lėšomis. Be to, aptariama pagalba, atsižvelgiant į jos apibūdinimą, yra remiamos specifinės ekonominės veiklos sritys, ypač leidybos sritis, kurioje pagalbos gavėjai vykdo ekonominę veiklą ir gali būti laikomi įmonėmis pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

6.1.2. *Atranka*

(40) Abi pagalbos schemos, apie kurias pranešta, yra atrankinės, nes yra skirtos atitinkamai įmonėms, vykdančioms leidybinę veiklą, ir įmonėms, gaminančioms leidybos produktus. Todėl pagal abi schemas yra teikiama sektorinė pagalba.

6.1.3. *Ekonominė nauda*

(41) Taikant abi pagalbos schemas, apie kurias pranešta, pagalbos gavėjams yra teikiama dvejopa ekonominė nauda.

(42) Pagal pirmąją schemą pagalbos gavėjai lengvata naudojasi palūkanų subsidijų banko paskoloms, skirtoms specifiniams projektams, kuri realiai sumažina pagalbą gaunančių įmonių finansavimo išlaidas, forma.

(43) Pagal antrąją schemą tinkamos įmonės gauna fiskalinę naudą, kuri teikiama mokesčių lengvatos investicijoms forma; taigi pagalbos gavėjai atleidžiami nuo mokesčių, kuriuos paprastai jie turėtų mokėti ([33]).

6.1.4. *Poveikis prekybai tarp ES valstybių ir konkurencijos iškraipymas*

(44) Komisija pažymi, kad konkurencijos taisyklės paprastai taikomos visai ekonominei veiklai, kuri apima prekybą tarp valstybių narių, ir kad leidybos produktų gamyba gali būti laikoma ekonomine veikla. Reikia nustatyti, ar pagalba minėtai veiklai iš tikrųjų veikia prekybą tarp valstybių narių arba gali ją veikti, atsižvelgiant į, kaip tvirtinama, nacionalinį ir, vadinasi, vidinį Italijos leidybos produktų italų kalba rinkos pobūdį. Reikia atsižvelgti į tai, kad leidybos rinka apima teisių, reklamos, spausdinimo ir platinimo rinką. Pagalba vienam leidėjui gali paveikti kurią nors minėtą veiklą.

(45) Be to, remdamasi Italijos valdžios institucijų pateikta informacija, Komisija pažymi, kad tarp valstybių narių vyksta prekyba leidybos produktais, kuriems skiriama nagrinėjama pagalba ([34]). Todėl tokia pagalba galėtų iškreipti konkurenciją tarp įmonių, jeigu, pavyzdžiui, leidybos įmonės savo veiklą vykdytų įvairiose valstybėse narėse, leisdamos leidinius įvairiomis kalbomis ir, vadinasi, konkuruotų leidybinių teisių ir reklamos srityse.

(46) Komisija pripažįsta, kad Italijos valdžios institucijų pateikta informacija ir paaiškinimai patvirtina, kad prekyba tarp ES valstybių leidybos produktais italų kalba, kuriems skiriamos abi nagrinėjamos pagalbos schemos, yra ribota.

([33]) Žr. Komisijos pranešimą apie reikalavimų, susijusių su valstybės pagalba tiesioginiam įmonių apmokestinimui, taikymą, OL C 384, 1998 12 10, p. 3.

([34]) Be to, tarpvalstybinis leidybos pobūdis, ypač knygų atveju, buvo pripažintas 2001 m. vasario 12 d. Tarybos rezoliucijoje ir Italijos valdžios institucijų pateiktuose statistiniuose duomenyse.

(47) Nepaisant šių svarstymų, atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, Komisija mano, kad, nors ir ribotas, ginčijamos pagalbos poveikis prekybai negali būti atmestas. Taigi abi nagrinėjamos pagalbos schemos yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

6.2. **Suderinamumas**

(48) Jeigu pagalba yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, Sutartyje numatyta, kad su bendrąja rinka yra suderinama arba gali būti laikoma suderinama pagalba, atitinkanti EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas sąlygas.

(49) Komisija pažymi, kad EB sutarties 87 straipsnio 2 dalyje ir 3 dalies a ir b punktuose nurodytos sąlygos tikriausiai nėra taikomos aptariamai pagalbai.

(50) Pradėjusi procedūrą, Komisija gavo papildomos informacijos ir paaiškinimų iš Italijos valdžios institucijų bei pastabas iš trečiųjų suinteresuotų asmenų. Iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad prekyba tarp ES valstybių leidybos produktais italų kalba yra ribota ir kad pagalba galėtų būti laikoma suderinama pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c arba d punktus.

6.2.1. *Suderinamumas pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą*

(51) Dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą Komisija nesutinka su Italijos valdžios institucijų pateiktu vertinimu ir mano, kad aptariamos pagalbos schemoms nėra taikytina leidžianti nukrypti kultūros srities nuostata.

(52) Išties, nors EB sutarties 151 straipsnyje ([35]) nustatyta, kad Bendrija siekia skatinti kultūrų įvairovę, pagal 2001 3 7 Įstatymo Nr. 62 8 straipsnį nebuvo nustatytos nuostatos dėl lėšų skyrimo aiškiai kultūros rėmimui, maža to, lėšos yra naudojamos vien tam, kad būtų bendrai paremtos įmonių, gaminančių leidybos produktus italų kalba, investicijos. Dėl pagalbos, teikiamos palūkanų subsidijų forma ([36]), tai pagal 2001 3 7 Įstatymo Nr. 62 5 straipsnį tik 5 % lengvatiniams kreditams skirtų lėšų yra aiškiai numatyta įmonėms, vykdančioms *„ypatingos svarbos projektus skaitymo sklaidai Italijoje arba leidybos produktų italų kalba sklaidai užsienyje“*. Be to, Komisija pažymi, kad nepanaudota pradiniam tikslui ši 5 % dalis gali būti grąžinta fondui ir ja gali būti finansuojami visi kiti nagrinėjamos pagalbos schemose numatyti veiksmai, kurie, beje, apima pagalbą profesiniam mokymui ir pagalbą investicijoms. Be to, subsidijuojami leidiniai italų kalba – tai laikraščiai, žurnalai, periodiniai leidiniai, knygos ir daugialypės terpės produktai. Tačiau Komisija pažymi, kad abiejose pagalbos schemose nėra jokios konkrečios nuorodos į išteklių skyrimą pavieniams leidinių tipams, tinkamų leidybos produktų turinį ir neminimos saugotinos ar puoselėtinos kultūros vertybės ([37]).

(53) Analogiškai galima pažymėti, kad italų kalba yra bendras abiejų pagalbos schemų ypatumas. Nepaisant to, nors nagrinėjama pagalba galiausiai gali remti italų kalbos mokymąsi ir kultūros sklaidą, kadangi ginčijamoje pagalboje nėra jokios konkrečios pedagoginio pobūdžio nuorodos ar nuorodos apie kalbos mokymą, tai ją vertinant kaip pagalbą, kurios pagrindas yra kultūra, reikštų, kad kultūrai suteikiama nederamai plati reikšmė.

(54) Be to, atsakydama į argumentus, pateiktus Italijos valdžios institucijų, kurios kultūros rėmimą sieja su informacijos įvairovės rėmimu, numatytu nagrinėjamos pagalbos schemose, Komisija ankstesniuose sprendimuose ([38]) jau paskelbė, kad edukaciniai ir demokratiniai vienos valstybės narės poreikiai turi būti atskiriami nuo kultūros rėmimo.

(55) Todėl, atsižvelgus į nagrinėjamos pagalbos dydį ir įvertinus absoliučiai bendro pobūdžio subsidijuojamų leidinių aprašymą, atrodo, kad ginčijama pagalba yra iš esmės skirta leidybos produktų italų kalba, kuri yra bendras abiejų pagalbos schemų ypatumas, sklaidos rėmimui, o ne italų kultūros ir kalbos rėmimui.

([35]) Žr. EB sutarties 151 straipsnio 1 ir 4 dalis.

([36]) Įstatymo Nr. 62/2001 5 straipsnio 6 dalis.

([37]) Išties galėtų būti suteikta galimybė naudotis lengvatomis įvairiems produktams, tarp jų ir sporto, ir kitiems leidybos produktams, kurie nebūtinai yra kultūrinio turinio ar turi kultūrinių savybių.

([38]) Komisijos sprendimas šiais atvejais, susijusiais su valstybės pagalba: NN 88/98, „Informacinės laidos, transliuojamos visą parą be reklamos, finansavimas iš BBC lėšų nuomos mokesčio forma“, OL C 78, 2000 3 18, p. 6; ir NN 70/98 „Valstybės pagalba valstybiniams kanalams *Kinderkanal and Phoenix*“ OL C 238, 1999 8 21, p. 3.

(56) Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, Komisija mano, kad nagrinėjama pagalba neatitinka siauresnio aiškinimo, kurio reikalaujama taikant 87 straipsnio 3 dalies d punkto nuostatas ir kuris paskelbtas pranešime apie valstybės pagalbą valstybinei radijo ir televizijos transliacijų tarnybai ([39]). Be to, leidžiančios nukrypti kultūros srities nuostatos priėmimas prieštarautų Komisijos aiškinimui, pateiktam ankstesniuose sprendimuose ([40]).

6.2.2. *Suderinamumas pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą*

(57) Pagal iškeltus tikslus nagrinėjamos pagalbos galutinis tikslas būtų leidybos produktų italų kalba rėmimas ir informacijos įvairovės išlaikymas, bet atrodytų, kad yra reikalingas valstybės įsikišimas siekiant pakeisti leidybos produktų sklaidos nacionalinėje rinkoje struktūrinio pobūdžio mažėjimo tendenciją.

(58) Komisija pripažįsta, kad nėra nuostatų ar gairių, taikytinų vertinant nagrinėjamos pagalbos rūšį. Todėl neatrodo, kad tokiai pagalbai, apie kurią pranešta ir kuri šiuo metu yra apibūdinta, galėtų būti taikomas koks nors punktas dėl suderinamumo, neatsižvelgiant į visuomet įmanomą bendrą EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto, pagal kurį gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“, taikymą.

(59) Kaip nustatyta sprendime dėl CELF, Komisija pažymi, kad knygų srityje, regis, esama kalbinių bei kultūrinių kliūčių, kurios riboja konkurenciją ir tarpvalstybinę prekybą tarp valstybių narių. Taip pat atrodytų, kad „Europos iškiliaspaudės ir leidybos sektorius tebėra veikiau greta egzistuojančios nacionalinės rinkos, nei integruota Europos lygio rinka, kaip rodo žemas eksporto šioje srityje lygis apyvartos požiūriu. Bendrijoje vartojamų kalbų įvairovė yra papildoma šios srities „europeizacijos“ kliūtis“ ([41]).

(60) Kai dėl knygų ir kitų leidybos produktų, kuriems skiriama aptariamoji pagalba, reikia pabrėžti, kad nurodytų apribojimų buvimą įrodo Italijos pateikti statistiniai duomenys, patvirtinantys ribotą aptariamų produktų poveikį tarpvalstybinei prekybai ES.

(61) Be to, kadangi pagalba yra skirta daugiausia leidiniams italų kalba, nėra tikėtina, kad leidiniai kita kalba galėtų iš tikrųjų juos pakeisti ir kad subsidijos paskatintų abonementų ir reklamos pasislinkimą jų naudai. Taigi atrodo, kad prekyba ir konkurencija tarp ES valstybių yra iškreipiamos labai menkai. Be to, ES yra suinteresuota užtikrinti kandidatų, turinčių buveinę kitose valstybėse narėse, pateiktų pagalbos prašymų priimtinumą ir vienodą vertinimą.

(62) Beje, deklaruotas pagalbos tikslas yra išlaikyti informacijos įvairovę, kuri yra Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 2 dalyje iškeltas tikslas ([42]).

(63) Galiausiai vertinimą dėl potencialiai riboto prekybos ir konkurencijos iškreipimo, sąlygoto nagrinėjamos pagalbos, ypač dėl jos proporcingumo iškeltiems tikslams, patvirtina ir šie veiksniai: pagalbos teikimo trukmė, kuri yra 5–10 metų; didelis pagalbos gavėjų skaičius – 500 įmonių pagal kiekvieną pagalbos schemą; ribotas turimų lėšų, kurių iš viso yra apie 179,3 milijono EUR visam laikotarpiui, kiekis.

7. **IŠVADOS**

(64) Atsižvelgdama į visa tai, Komisija konstatavo, kad nagrinėjama pagalba yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(65) Italijos valdžios institucijų pateikta konkreti informacija ir statistiniai duomenys patvirtino tikėtinai ribotą nagrinėjamos pagalbos poveikį prekybai.

(66) Ribotą prekybos ir konkurencijos iškreipimą, pagalbos proporcingumą keliamiems tikslams, t. y. leidybos produktų italų kalba rėmimui, patvirtina pagalbos teikimo trukmė, didelis gavėjų skaičius ir ribotas bendras turimų lėšų kiekis,

([39]) OL C 320, 2001 11 15, p. 5.
([40]) Žr. 38 išnašą.
([41]) Komisijos komentarai, pateikti 1997 metų dokumente „ES pramonės apžvalga“.
([42]) Žr. 31 išnašą.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Italijos pagalba, palūkanų subsidijų forma teikiama įmonėms, vykdančioms leidybinę veiklą, ir mokesčių lengvatų forma – įmonėms, gaminančioms leidybos produktus, yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

2 straipsnis

Komisijai yra siunčiamos metinės ataskaitos, kuriose pateikiama išsami informacija apie kiekvienos pagalbos schemos įgyvendinimą. Minėtose ataskaitose pateikiama: atskirų pagalbos schemų taikymo kalendoriniais metais apžvalga, subsidijuojamų projektų sąrašas ir aprašymas, subsidijuojami leidybos produktai, kiekvienam projektui skirtos sumos, pagalbos gavėjų duomenys.

Be to, Komisijai yra siunčiami atnaujinti statistiniai duomenys apie prekybą tarp ES valstybių subsidijuojamais leidybos produktais, kad būtų galima stebėti rinkose vykstančius pokyčius.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. birželio 30 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys